

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง รวม ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน และผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๒ อภิปรายผล

๕.๑.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้ผลการวิจัยดังนี้

๕.๑.๑. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ได้ดังนี้

๑. เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗๐ และเป็นเพศชาย จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๐

๒. อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๐ มีอายุ ๓๑ – ๓๕ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๐ มีอายุ ๔๐ – ๔๕ ปี จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๐ และมีอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๐

๓. วุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิกศศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๐ มีวุฒิกศศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒๐ มีวุฒิกศศึกษาดำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๐

๔. ตำแหน่ง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๐๐ เป็นผู้บริหารจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๐

๕. ประสบการณ์การทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ๕ ปีลงมา จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๐ มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า ๑๕ ปีขึ้นไป

จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ มีประสบการณ์การทำงาน ๖ – ๙ ปี จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ และมีประสบการณ์การทำงาน ๑๐ – ๑๔ ปี จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๐

๕.๑.๒ ระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ทั้ง ๖ ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา และด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ดังรายละเอียดจำแนกเป็นรายด้านและรายข้อต่อไปนี้

๑. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านจัดการเรียนการสอนและจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดในปี ประเด็น มีการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาหลักสูตร ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุดในประเด็น เปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน

๒. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านหลักสูตร และจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรมากที่สุดในปี ประเด็น จัดประชุมวางแผน/แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงาน/รับผิดชอบงานการบริหารหลักสูตร ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรน้อยที่สุดในประเด็น เปิดโอกาสให้ชุมชน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร

๓. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ และจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ มากที่สุดในประเด็น มีการบริหารสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและ จัดแหล่งเรียนรู้ในห้องสมุด ห้องเรียน ห้องพิเศษและเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลาย ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์

การเรียนรู้ น้อยที่สุดในประเด็น มีการจัดเก็บรักษา การเบิกใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและ การใช้สื่อที่สะดวกรวดเร็ว

๔. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอ เมือง จังหวัดตรัง ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา และจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา มากที่สุดในประเด็น มีการวางแผนกำหนด วัตถุประสงค์การดำเนินงานการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจนและมีการประชุมด้าน วิชาการเพื่อการนิเทศงานแก่ครูผู้สอนและบุคลากรต่อเนื่อง ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการ นิเทศภายในสถานศึกษาน้อยที่สุดในประเด็น สำรวจสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการนิเทศในโรงเรียน

๕. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอ เมือง จังหวัดตรัง ด้านการวัดผลประเมินผล และจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผล มากที่สุดในประเด็น มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับเนื้อหาของหลักสูตร ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล น้อยที่สุดในประเด็น นำเทคโนโลยีมาช่วยในการวัดผลและประเมินผล ไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน

๖. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอ เมือง จังหวัดตรัง ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มากที่สุดในประเด็น มีการนำผลการประเมิน ไปใช้ในแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและปรับปรุง แผนงาน/โครงการ ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุดใน ประเด็น เสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ต่อสาธารณชน

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

๑. เพศ พบว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่เป็นเพศหญิงมีการบริหารงานวิชาการมากกว่าเพศชาย

๒. อายุ พบว่า ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนคู่อื่นมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

๓. วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

๔. ตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารและครู ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารมีการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอน

๕. ประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ๕ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ๑๐-๑๔ ปีและมากกว่า ๑๔ ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน ๖-๙ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ๑๐-๑๔ ปีและมากกว่า ๑๔ ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนคู่อื่นมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

๕.๑.๔ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข การบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

๑. ประเด็น ปัญหา อุปสรรค การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า จากผู้บริหารและครูจำนวน ๒๒๓ คน เรียงลำดับ
จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ๑. ฝ่ายวิชาการไม่ชัดเจนในข้อมูลบางส่วน ทำให้สื่อสารผิดพลาด ,
๒. ขาดการวางแผน การประชุม ให้ครูผู้สอนเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน จะได้ปฏิบัติตามแผน
ความรู้แบบเดียวกัน, ๓. ปัญหา เงินทุน ในด้านการบริหารจัดการ, ๔. ขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ช่วยใน
การเรียนการสอน, ๕. ครูสอนไม่ตรงกับความสามารถ, ๖. การชี้แนะงานกับครูผู้สอนไม่เป็นไป
อย่างต่อเนื่อง, ๗. เน้นกิจกรรมมากเกินไปจนมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน, ๘. ครูในปัจจุบัน
ขาดความตระหนักในหน้าที่ ทำให้งานวิชาการออกมามีคุณภาพแต่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย , ๙. มี
การเปลี่ยนแปลงครูบ่อย จนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง, ๑๐. การวัดผลประเมินผลซ้ำซ้อน ไม่ทันสมัย
, ๑๑. ขาดความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตร เพราะต่างก็แข่งขันในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อใน
ระดับมัธยมของตนเอง, ๑๒. ปัญหาระบบราชการ ไม่เอื้อต่อการทำงานของโรงเรียนเอกชน เ
ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ, ๑๓. การแจ้งหรือส่งเอกสารบางครั้งมีความล่าช้า, ๑๔. ปัญหา
นักเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง , ๑๕. ผู้บริหารขาดความรู้ทางด้านวิชาการ และการ
ตัดสินใจไม่เด็ดขาด ๑๖. ขาดการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนและ ๑๗. ปัญหาขาดแคลน
บุคลากร

๒. ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า พบว่า จากผู้บริหารและครูจำนวน ๒๒๓ คน
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ๑. ควรมีการจัดครูสอนให้ตรงกับความสามารถ, ๒. ควร
จัดระบบการสื่อสารให้มีความชัดเจนกว่านี้, ๓. ประชุม ชี้แนะ ปฏิบัติ ประเมิน ให้เป็นขั้นตอนตาม
ระยะเวลาที่กำหนด, ๔. ควรสนับสนุนเงินทุนในด้านต่างๆ อย่างเพียงพอ, ๕. ควรจัดหาสื่ออุปกรณ์
การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ, ๖. ควรใช้หลัก PDCA นำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ, ๗.
ผู้บริหารควรร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดได้ใน
อาชีพ, ๘. ควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อเวลาเรียน ควรตัดกิจกรรมสอ แทรกออกไปบ้าง, ๙.
ควรมีระบบเน็ตเวิร์คเพื่อเก็บข้อมูลและแบบฟอร์มต่างๆ, ๑๐. ครูจะสอบบรรจุหรือลาออกควรบอก
ผู้บริหารล่วงหน้า, ๑๑. ผู้บริหารควรนำข้อเสนอจากครูผู้สอนไปปรับปรุงแก้ไข, ๑๒. ควรจัดทำ
โครงสร้างหลักสูตรให้ชัดเจน, ๑๓. หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควร ให้ความสะดวกใน
ทำงานของโรงเรียนเอกชน, ๑๔. ควรจัดส่งเอกสารล่วงหน้าก่อนกำหนด, ๑๕. ควรหาจุดเด่น จุด
ด้อยของนักเรียนเพื่อใช้ในการพัฒนานักเรียน, ๑๖. ควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาความรู้

ความสามารถ, ๑๗. ผู้บริหารควรให้ความสนใจในการบริหารงานวิชาการมากขึ้น และ ๑๘. ควรสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนอย่างเพียงพอ

๕.๒ อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง มีประเด็นน่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๕.๒.๑ ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ทั้ง ๖ ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน, ด้านการวัดผลประเมินผล, ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา, ด้านหลักสูตร, ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาและด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตร มีการวางแผนงานการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและผู้บริหารและครูมีการกำหนดรูปแบบการจัดทำแผน วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ อย่างชัดเจนและหลากหลาย อีกทั้งจัดเอกสารคู่มือให้ครูได้ศึกษาความรู้และปฏิบัติในการเขียนการสอนและจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ อินทร วุฒิไชย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา ๘ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา ๘ พบว่ามีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้ง ๖ ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน และด้านการบริหารหลักสูตร แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้เด็กนักเรียนได้เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุบิณ จันทะนันท์ กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมสำคัญที่สุดในกระบวนการใช้หลักสูตร เพราะเป็นกิจกรรมที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและนักเรียนได้ปฏิบัติมากที่สุดการเรียนการสอน กิจกรรมที่ครูและนักเรียนทำร่วมกัน ถ้าจะแยกเป็น ๒ ส่วน ก็คือการเรียนคือกิจกรรมที่นักเรียนทำ

และการสอนก็คือกิจกรรมที่ครูทำ แต่ในทางปฏิบัติแล้วทั้งสองอย่างนี้ทำไปพร้อมๆ กัน จึงเรียกรวมกันว่าการเรียนการสอน

๒. ด้านหลักสูตร การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการจัดประชุมวางแผนแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานรับผิดชอบงานการบริหารหลักสูตร จัดทำแผนงานโครงการ มีการแบ่งโครงสร้างการบริหารหลักสูตรเป็นฝ่ายต่างๆ อย่างชัดเจนปฏิบัติได้ อีกทั้งมีการประชุมชี้แจงเรื่องการจัดทำหลักสูตรเพื่อชี้้นำในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรนำเสนอความคิดเห็น และกำหนดแนวทางในการบริหารหลักสูตรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จิระศักดิ์ อินทร์หอม ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การบริหารงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การแนะแนวการศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชนการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านหลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษาซึ่งผู้บริหารต้องบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย จันทนา ได้ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสตรี'สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ด้านงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้สอนอยู่ในระดับมาก

๓. ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียน การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมีการจัดแหล่งเรียนรู้ในห้องสมุด ห้องเรียน ห้องพิเศษและเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลายและช่วยส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ ที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้อง

นางสาวณปัทม รุ่งโรจน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากแสดงว่าผู้บริหารต้องมองถึงความทันสมัยของการศึกษาในยุคปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับ **ทรงศักดิ์ อัครพรหมณ์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์คุณภาพโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงปัญหา ๓ อันดับแรก ได้แก่ด้าน การนำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมซ่อมเสริม และด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อย คือด้านการบริหารงานวิชาการ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ธรรมนูญโรงเรียนหรือแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ

๔. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจน มีการจัดประชุมด้านวิชาการเพื่อการนิเทศงานแก่ครูผู้สอนและบุคลากรต่อเนื่อง นอกจากนี้คอยเก็บข้อมูลจากกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการวางแผนการนิเทศและเลือกวิธีการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสมสภาพของโรงเรียนเพื่อนำผลการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ **มยุรี ชาวจำปา** ได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์ เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนจอง อำเภอมวกะจิก จังหวัดเชียงใหม่ ในงานการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ คือ การรายงานผลการเรียนการสอนเมื่อสิ้นภาคเรียน การนำปัญหาจากการเรียนการสอนมาปรับปรุงผลการจัดการเรียนรู้ เตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับ ความพร้อมของนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ส่วนงานการนิเทศการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่า ได้มีการกำหนดบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอนเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อให้คำแนะนำแก่เพื่อนครู วางแผนการนิเทศการเรียนการสอน สร้างแรงจูงใจให้กับเพื่อนครู ให้ความร่วมมือในการนิเทศภายในสถานศึกษา

๕. ด้านการวัดผลประเมินผล การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ วางแผนการดำเนินการในการ วัดผลและประเมินผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือ กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานในการวัดผลและประเมินผลได้ชัดเจน นอกจากนี้ทางโรงเรียนยังมีการนำ ผลการประเมินระหว่างเรียนและการประเมินผลปลายภาคเรียนมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องเพื่อจัดกา สอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ พระครูอุทุมพร (แดงเนียม) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การ บริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชา โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผล, ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์, ด้านการจัดการเรียนการสอน, ด้านบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และ ด้านการอำนวยความสะดวก แสดงให้เห็นว่าระบบของการวัดผลประเมินผลมีการบริหาร ซึ่ง สอดคล้องกับ สมกิต บุญยะโพธิ์ ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผล การศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ๑๑ ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ๑) การพัฒนาการเรียนรู้ ๒) การพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา ๓) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ๔) การวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ๕) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การศึกษา ๖) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ๗) การนิเทศการศึกษา ๘) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ๙) การวิจัยเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษา ๑๐) การแนะแนวการศึกษา ๑๑) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ ชุมชน และอยู่ในระดับปานกลาง ๑ ด้านดังนี้ ๑) การประสานความร่วมมือในการพัฒนางาน วิชาการกับสถานศึกษาอื่น

๖. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการนำ ประเมินไปใช้ในแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและ ปรับปรุงแผนงาน โครงการ วางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้

รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทางโรงเรียนตรวจสอบและทบทวนคุณภาพ การศึกษาประเมินแผนงาน โครงการ การประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา และมีการ ประชุมปรึกษามีการประเมินตนเองเป็นระยะซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริจันทร์ ทองประเสริฐ ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่มีการทำเป็นระบบหรือมีก วางแผนไว้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นอย่างเหมาะสมว่าผลิตภัณฑ์กระบวนการหรือบริการเป็นไปตาม ความต้องการที่ระบุไว้แสดงว่าการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดีนั้นผู้บริหารต้องให้ ความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ ได้สรุปแนวทางการปฏิบัติในการ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

๑. จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา

๒. กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐาน การศึกษา และตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษาหลักเกณฑ์และ วิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

๓. วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา

๔. ดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๕. ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงแ่ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา

๖. ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาข้ สถานศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

๗. ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพ การศึกษาในการประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๕.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ ทำงาน พบว่าผู้บริหารและครูที่มี เพศ อา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการบริหารงาน วิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนผู้บริหารและครูที่มี วุฒิการศึกษา แ่

ตำแหน่งต่างกัน มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารและครู เพศต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน สามารถอภิปรายผลได้ว่าเพศของผู้บริหารส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการซึ่งผลการสำรวจพบว่า ผู้บริหารที่เป็นเพศหญิงมีการบริหารงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารที่เป็นเพศชาย อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงมีความละเอียดอ่อนรอบคอบใส่ใจต่อนโยบายของภาครัฐอย่างจริงจัง

๒. ผู้บริหารและครู อายุต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน สามารถอภิปรายผลได้ว่า อายุมีผลต่อการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างมากจากผลสำรวจพบว่าผู้บริหารและครูที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี มีค่าเฉลี่ยในการบริหารงานวิชาการมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มีอายุสูงจะมีการบริหารงานวิชาการตามนโยบายของรัฐอย่างเคร่งครัด รองลงมาผู้บริหารและครูที่มีอายุ ๓๑-๓๕ ปี อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารที่มีอายุระดับนี้เป็นวัยทำงานมีความกระตือรือร้นสูง

๓. ผู้บริหารและครู ประสบการณ์ต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน สามารถอภิปรายผลได้ว่า ประสบการณ์การทำงานมีผลต่อการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างมาก จากผลสำรวจพบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงาน ๑๐-๑๔ ปี และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า ๑๔ ปี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานสูงจะมีความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย

๔. ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน สามารถอภิปรายผลได้ว่า วุฒิการศึกษาที่ต่างกันนั้นไม่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการ อาจเป็นเพราะการบริหารงานนั้นอาจใช้การเรียนรู้เพิ่มเติมจากการทำงานและจากผู้บริหารคนอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถจากการศึกษามากนัก จึงทำให้ผลสำรวจ พบว่า ผู้บริหารและครูวุฒิการศึกษาต่างกันมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ดังกล่าว

๕. ผู้บริหารและครู ตำแหน่งต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน สามารถอภิปรายผลได้ว่า ผู้บริหารและครู ใช้แผนแม่บทหรือนโยบายของภาครัฐ ซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงทำให้ผลสำรวจ พบว่า ผู้บริหารและครูมีตำแหน่งต่างกัน มีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูอุทุมพร (แดงเนียม) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พบว่า ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพตามบุคคลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ระดับการศึกษา

ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดมะเดื่อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทร วุฒิชัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา ๘ พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้รับผิดชอบการบริหารงานวิชาการ (ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา) และระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา ๘ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ทั้ง ๖ ด้าน โดยพิจารณาผู้รับผิดชอบการบริหารงานวิชาการ และในระยะเวลาการปฏิบัติงานเมื่อพิจารณาทุกด้าน ได้ผลเรียงตามลำดับจากระดับเห็นด้วยมากไปหาน้อยดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษาที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า ๑๐ ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการที่ ๖ ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ๕ - ๑๐ ปี และต่ำกว่า ๕ ปีมีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ผู้บริหารที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างก็มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และครูผู้สอนที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการบริหารงานวิชาการทั้ง ๖ ด้าน พบว่า องค์ประกอบผู้รับผิดชอบการบริหารงานวิชาการอิทธิพล ต่อความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการที่ ๖ ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการทั้ง ๖ ด้าน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๑ และผลจากการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า ผู้บริหารกับครูผู้สอน ผู้บริหารกับคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารงานวิชาการที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่ำกว่า ๕ ปี กับมากกว่า ๑๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันในการบริหารงานวิชาการที่ ๖ ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงศักดิ์ อัครพรหมณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามเกณฑ์คุณภาพ ๗ ด้าน ระหว่างกลุ่มครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมทางด้านวิชา ๑ - ๒ ครั้ง ในรอบ ๑ ปี การศึกษา และกลุ่มครูผู้สอนที่ผ่านการอบรม ๓ ครั้ง ขึ้นไป ในรอบ ๑ ปีการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมด้านที่ ๒ - ๗ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านที่ ๑ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ผู้บริหารควรมีการจัดครูสอนให้ตรงกับความรู้ความสามารถเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านความรู้ความสามารถได้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สองเรื่องสำคัญนี้ถือเป็นพื้นฐานของผู้เรียน เพื่อการเรียนในชั้นสูงต่อไป อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ผู้บริหารควรจัดระบบการสื่อสารให้มีความ เพื่อสะดวกให้ผู้บังคับบัญชา

๓. ผู้บริหารควรประชุม ชี้แนะ ปฏิบัติ ประเมิน ให้เป็นขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนดมีการวางแผน ให้ครูผู้สอนเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน จะได้ปฏิบัติตามแผนความรู้แบบเดียวกัน

๔. ผู้บริหารควรจัดสรรหาสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้โรงเรียนช่วยในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ

๒. ควรศึกษากลุ่มประชากรอื่นนอกเหนือจาก โรงเรียนมัธยมเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรังและเพิ่มตัวแปรที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน

๓. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔. ควรศึกษาเรื่องสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภายในโรงเรียน

งบประมาณในการจัดสรรภายในโรงเรียน